Dinsdag 27 October 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3738

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Verwoede Slag om Salomonseilanden

2 Japanse vliegdekschepen en 3 kruisers beschadigd.
Belangrijke verliezen van de U. S. A.-vloot.
Tweede phase van slag om Egypte begonnen.
Nieuwe successen tegen Rommels voorraadlinie.
Nazies uit Zuidelijk deel van Stalingrad verdreven.
Wendell Willkie vertelt van zijn bevindingen.

DE STRIJD IN EGYPTE.

Don Whitehead seint uit Caïro:

De pantser-strijdmacht van het 8ste Britse leger bevond zich hedenavond in gevechtspositie, goed genesteld binnen de linie van de as bij El Alamein. Na een aanval van drie dagen scheen het zeker dat de Imperiale en Geallieerde troepen met succes de eerste phase van de slag volbracht hadden. De Geallieerde infanterie had openingen geslagen in de statische defensies van Rommels strijdkrachten en had tegelijk met steun van tanks aan beide flanken aangevallen.

Vlak daarop snelden de pantserdivisies van het 8ste leger er doorheen naar de stellingen achter de voorste Duitse en Italiaanse troepen. De vijandelijke tegenaanvallen mislukten en 1450 gevangenen vielen in Geallieerde handen. Thans concentreren de Duitsers hun eigen tanks voor een grote slag, welke waarschijnlijk de eigenlijke pantserstrijdkrachten van beide zijden in een rechtstreeks conflict zal brengen. Een groot deel van de strijd wordt nog gevoerd in de lucht waar het „Zwarte Schorpioen" eskader van Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen 4 van de 7 asvliegtuigen neerschoot, die gisteren werden neergehaald.

Noordamerikaanse bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers voegden zich bij de Britse luchtstrijdkrachten in vrijwel onophoudelijke aanvallen op Rommels opgehcopte tanks, zijn voorraadlinies en zijn grimmig bezette defensie-systeem in de 65 kilometer lange slaglinie tussen de zoutmoerassen van Qatarra en de zee.

De berichten van het slagfront geven te kennen, dat het 8ste Britse leger ver was doorgedrongen in het vooruitgeschoven systeem van mijnenvelden, prikkeldraadversperringen en gefortificeerde punten van de as en zich uitspreidde naar de voornaamste defensie-centra van den vijand. Andere berichten zeiden, dat twee defensielinies van de as onder de voet waren gelopen in een sector in een opmars van meer dan 3 kilometer halverwege de vijandelijke defensies. Het communiqué zeide, dat de pantsereenheden aan beide zijden gewikkeld waren in aanvankelijke gevechten. Ook zeide het, dat de „vijand niet bij machte is onze troepen te verdrijven uit de gebieden, die reeds gewonnen zijn". Hieraan werd toegevoegd: „Tot gisteren om 18 uur werden 1450 Duitse en Italiaanse gevangenen genomen".

De „Zware Schorpioens", die opereren van een basis in de woestijn, hebben 4 vliegtuigen van de as neergeschoten en 3 beschadigd boven het slagveld van El Alamein.

Intussen zonden de Duitsers en Italianen meer vliegtuigen de lucht in een poging om de Geallieerde bombardementen en beschietingen af te wenden.

De Strijdende Franse troepen, die zich bij het 8ste leger bevinden, worden beschreven als de grootste Franse strijdmacht, die tot nu toe heeft deelgenomen aan de operaties in Noord-Afrika. Zij staan onder bevel van Generaal Larminat.

Er zijn Syrische versterkingen bij onder Brigadier Generaal Pierre Koenig, die het bevel voerde over de Strijdende Fransen, die stand hielden bij de oasis te Bir Hacheim tijdens het Duitse offensief, dat de Geallieerden vroeger in dit jaar uit Libye verdreef (Caïro, (AP) 26.10).

Frank L. Martin seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in de Egyptische woestijn in een vertraagd bericht van Zondag:

Na 36 uur van intensieve gevechten hebben de Geallieerde troepen met succes de eerste phase van de slag om Afrika volbracht door gaten te slaan in de vijandelijke linie bij El Alamein en stellingen in te nemen in de achterhoede van den vijand.

Onderwijl sloegen de Geallieerde infanteristen zich een weg voorwaarts en voerden zij gelijktijdige aanvallen uit op beide flanken van den vijand. Onze pantserdivisies hebben zich thans goed genesteld en de Duitsers beginnen hun pantserstrijdkrachten samen te brengen voor een groot tankgevecht. Terwijl zij zich in stelling begaven flankeerden de Geallieerde tanks de hoofdmacht van de vijandelijke pantserdivisies. Zij bestreden echter afzonderlijke groepen van vijandelijke tanks en stelden enkele tanks buiten gevecht. Weinig Geallieerde tanks werden beschadigd in de vijandelijke mijnenvelden, die tot nu toe de grootste hindernis bleken te zijn voor de Geallieerde opmars. Gisteren namen Noordamerikaanse tanks verschillende malen met succes deel aan grote schermutselingen. Niettegenstaande te zijn getroffen, zetten zij de strijd voort tot de vijandelijke tanks vernield waren.

Gedurende de gevechten van gisteren overtrof de Geallieerde luchtmacht die van den vijand in een verhouding van 5:1. De vliegtuigen steunden de bewegingen op de grond en voerden gedurende de dag een record aantal vluchten uit. Een koude wind en regen joegen over de woestijn bij het invallen van de nacht. In de nacht bestookten de zware Geallieerde kanonnen de vijandelijke stellingen (Geallieerd Hoofdkwartier in de Egyptische woestijn, (AP) 26.10).

VERWOEDE SLAG OM DE SALOMONSEILANDEN.

De Slag om de Salomonseilanden barstte los in een donderende en misschien beslissende botsing tussen schepen, vliegtuigen en artillerie over het zeegraf van het Noordamerikaanse vliegdekschip „Wasp" — slachtoffer van drie torpedo's.

Alle aanwijzingen waren, dat de Japanners, geprikkeld door de voortdurende bombardementen en het besef, dat hun opmars naar de overwinning gestuit is, hun gehele kracht geworpen hebben in een waanzinnige poging om het Geallieerde front in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan te breken. Het verlies van de 14.700 ton grote „Wasp" op 15 September werd gisteravond door de Marine bekend gemaakt, kort voordat zij mededeelde, dat een grootscheepse aanval woedt rond de Noordamerikaanse verdedigers van Guadalcanal over land, zee en door de lucht. Beide bekendmakingen volgden op de buitengewone conferentie op het Witte Huis tussen Roosevelt en het Hoofdcommando van de Marine. Kapitein Forrest Sherman, Commandant van de „Wasp", onthulde gisteravond te Pearl Harbor, dat het vliegdekschip een wending maakte toen het getroffen werd en — indien de torpedo's enkele minuten later waren afgevuurd — zij gemist zouden hebben.

De slag, welke thans in voortgang is, heeft reeds geleid tot de ernstige beschadiging van een ander Noordamerikaans vliegdekschip, het zinken van de torpedojager „Porter" en mindere schade aan andere schepen. Doch de gevechten, die op Zondag een grote omvang aannamen na een serie van tank-, artillerie- en luchtaanvallen op Guadalcanal, is niet geheel eenzijdig geweest. De Japanners leden schade aan 2 vliegdekschepen, 2 zware kruisers en 1 lichte kruiser sedert Zondag. 22 Hunner vliegtuigen werden uit de lucht geslagen, waarvan 17 gevechtsvliegtuigen en 5 bommenwerpers. De Noordamerikanen schenen een voorsprong te hebben in de lucht, doch de quaestie van de overheersing op zee scheen nog te moeten worden beslist. Een strijdmacht van vijandelijke kruisers en torpedojagers was in staat luchtaanvallen af te slaan en Guadalcanal uit het Noorden te beschieten, terwijl vijandelijke grondtroepen aanvielen tegen de Zuidelijke flank van de Noordamerikanen. Vijf hevige tank- en artillerie-aanvallen werden op Vrijdag en Zaterdag gedaan op de Westelijke flank, doch de vijand vond het gaan daar klaarblijkelijk te moeilijk (Washington, (AP) 27.10).

WILLKIE'S VERSLAG AAN HET VOLK.

Gisteravond heeft Wendell Willkie door de radio een verslag afgelegd over zijn reis naar het Midden Oosten, Rusland en China. De spreker verklaarde, dat hij zijn reis had ondernomen om in persoonlijk contact te komen met de mensen, „die ver van ons vechten en waarover wij dagelijks zoveel te horen krijgen."

Om deze reis te ondernemen had hij eerst aan den President vergunning gevraagd. Deze had hem toen verzocht bepaalde boodschappen voor hem te doen. Het verzoek van Roosevelt belette Willkie evenwel niet, dat hij zijn bezoek aan de verschillende landen als een vrij man zou ondernemen. Hij was eveneens overeengekomen dat waar hij ook kwam het hem geheel vrij stond zijn persoonlijke mening uit te spreken, evenzo wanneer hij in de Verenigde Staten terugkwam.

Wendell Willkie reisde in een Noordamerikaanse bommenwerper, die voor deze gelegenheid in een transportvliegtuig was omgebouwd. De machine werd bemand door Noordamerikaanse vliegers.

Tijdens zijn gehele reis heeft Willkie ongeveer 41.000 mijl afgelegd, een afstand die lang lijkt en in werkelijkheid ook lang is. De wereld is klein geworden, niet alleen wat afstanden betreft, doch ook in der mensen gedachte. Men gaat thans denken in een globaal verband — aldus Willkie — en het is zo, dat wat den mensen in Brits Indië aangaat, ons ook moet aangaan. Hij zeide, dat het volk van Noord-Amerika teveel de methode van „goede wil" volgt. Deze houding heeft het ook gehandhaafd bij het Brits-Indische probleem.

Over de kleine omvang van de oorlogsmaterialen, die in sommige landen aankomen, zeide Willkie, dat hij die stromen en ook andere heeft gevolgd naar hun plaats van bestemming. „Ik hield stil en praatte over de Noordamerikaanse productie. Indien ik u zou vertellen, hoe weinig bommenwerpers China heeft ontvangen, u zou mij simpel niet geloven Indien ik u zou vertellen hoe erg Rusland voelt, dat wij onze beloften niet nakomen, dan zou u het met mij eens zijn, dat wij slechts weinig reden hebben om op te scheppen over onze wijze van optreden."

„De mensen van Rusland en China", zeide Willkie, „weten waarvoor zij thans vechten, doch zij zijn in de war over de oorlogsdoeleinden van de Verenigde Staten."

Willkie zeide, dat velen de Atlantische Brief hebben gelezen, doch zij zijn er ten rechte of ten onrechte niet mede tevreden. Willkie vervolgde: „Zij vragen: Waarom geen Brief van de Stille Oceaan? Waarom geen Wereld-Brief? In Afrika, in het Midden-Oosten, in de gehele Arabische wereld, zowel in China als in het gehele Verre Oosten betekent vrijheid een ordelijke, doch geregelde opheffing van het koloniaal systeem. Ik kan u verzekeren, dat het regeren van mensen door andere mensen geen vrijheid is en niet waarvoor wij moeten vechten om te behouden" (New York, (AP) 27.10).

U.S.A-AANDACHT VOOR VOEDSELSITUATIE IN CARAIBISCH GEBIED.

Charles Taussing had met President Roosevelt een onderhoud, waarbij men over de problemen sprak van de Brits-Amerikaanse missies in het Caraïbische gebied. Later deelde hij aan de pers mede, dat „wij voortgang maken wat betreft het nijpende probleem om het Caraïbisch gebied van voedsel en voorraden te voorzien" (Washington, (AP) 26.10).

MEVROUW ROOSEVELT HOORT HET LUCHTALARM IN ENGELAND.

Mevrouw Franklin D. Roosevelt hoorde heden haar eerste Britse luchtalarm, terwijl zij een groep meisjes toesprak in een oefencentrum van de vrouwelijke hulpdiensten. Onverstoord ging zij voort met spreken (Londen, (AP) 26.10).

EEN BIJEENKOMST OP HET WITTE HUIS.

Admiraal Ernest King, Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse Vloot en Admiraal William D. Leahy President Roosevelts persoonlijke Stafhoofd, confereerden met den President op het Witte Huis. Men gelooft, dat zij de gehele strategie en de gevechtsproblemen bespraken in het Zuidwestelijk deel van de Stille Zuidzee en van de Salomonseilanden in het bizonder. Een andere bezoeker op het Witte Huis was de Afgevaardigde Maas, een Republikein van Minnesota, die is teruggekeerd van een dienstreis van 4 maanden in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan als Kolonel in de luchtmacht van het Corps Mariniers (Washington, (AP) 26.10).

Het nieuws van vandaag.

Het achtste Britse leger sloeg zich een weg door de met mijnen bezaaide verdedigingslinies van de as bij El Alamein om alzo een opening te maken waardoor de tanks naar voren konden snellen. Nadat de eerste phase voorbij was, is thans een tweede phase begonnen in de slag van Egypte waarbij de greep op het vijandelijk terrein wordt uitgebreid en wordt vastgehouden aan hetgeen reeds veroverd werd.

De tegenaanvallen van de as worden afgeslagen en de bittere gevechten in de woestijn en in de lucht duren voort. 16 Vliegtuigen van de as werden vernield boven de woestijn, 2 boven de Middellandse Zee en nog tenminste 3 boven Malta. De Geallieerde bommenwerpers bijven aanvallen doen op de voorraadlinies en bases van Rommel.

Een convooi werd nabij Tobruk aangevallen. Als gevolg daarvan ging een tanker in vlammen op en werd een groot koopvaardijschip in stukken geslagen door voltreffers van bommen en luchttorpedo's (blz 1).

Bij Stalingrad duurt de strijd ook onverminderd voort. Het Rode leger doet ten Zuiden van de stad krachtige tegenaanvallen en verdreef de Duitsers uit dat deel van de stad. Een enkele Russische divisie, die aan de slag deelnam, vernielde 160 vijandelijke tanks en doodde ongeveer 4000 Duitsers en Roemenen. Ook in het Noordelijk deel van de stad werden de nazies afgeslagen, hoewel zij dag en nacht bleven aanvallen. Aan het Caucasusfront hadden er geen belangrijke veranderingen plaats en aan het Noordwestelijke front werden de artillerieduels voortgezet (blz. 3).

Thans is de slag om de Salomonseilanden in alle hevigheid uitgebarsten. De Japs vallen het eiland Guadalcanal van alle kanten aan, doch zijn er blijkbaar niet in geslaagd de Noordamerikaanse verdedigers te doen wijken. Een grote Japanse vloot werd in de strijd geworpen en geraakte in botsing met de Noordamerikaanse vloot, tengevolge waarvan 2 Japanse vliegdekschepen, 2 zware kruisers en 1 lichte kruiser sedert Zondag beschadigd werden. Tevens werden 22 Japanse vliegtuigen neergeschoten. 1 Noordamerikaans vliegdekschip werd ernstig beschadigd en 1 torpedojager ging verloren.

Ook andere schepen leden geringe schade. De Noordamerikaanse Marine maakte echter bekend, dat op 15 September het Noordamerikaanse vliegdekschip „Wasp" van 14.700 ton verloren ging.

In Washington ontbood President Roosevelt het Hoofdcommando van de Marine bij zich om de situatie in de Stille Oceaan te bespreken (blz. 1).

„Aruba Trouw aan Oranje".

Oranjestad ziet den Oranje-Prins.

Pastoor Jansens Sabaneta laat de klokken beieren.

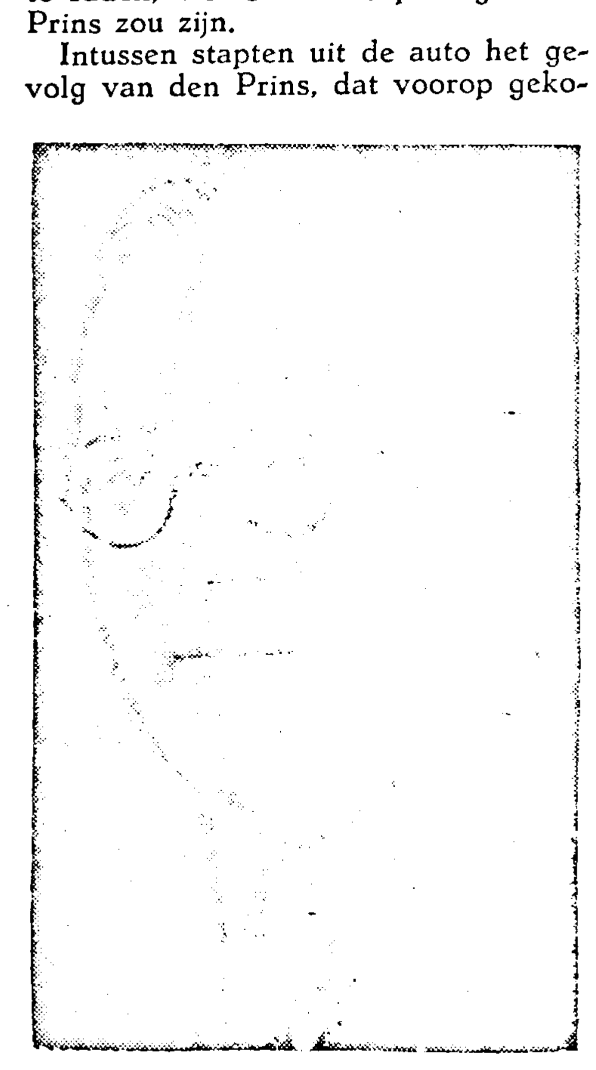
Scholen en Padvinders van San Nicolas roepen den Prins het „Leve" toe.

Het bezoek van den Prins der Nederlanden wordt een betoging van aanhankelijkheid van dit belangrijke Eiland aan het Huis van Oranje.

Reeds om 10 uur heerste er Zaterdag een ontzaggelijke drukte op en bij het vliegveld Dakota van mensen, die zich ophoopten om de komst van den Prins der Nederlanden te zien.

Ongeveer tegen 10.30 uur kwam een vliegtuig aan. Het streek neer in een regenbui. Het publiek dacht, dat het de vliegmachine was, die den Prins bracht en was klaarblijkelijk teleurgesteld, dat de Prins zou uitstappen in die bui. Auto A 372 ging naar het toestel om de passagiers af te halen en naar het station te vervoeren; het publiek verdrong zich meer en meer en verschillende mensen begonnen reeds te raden, welke van de passagiers de Prins zou zijn.

Intussen stapten uit de auto het gevolg van den Prins, dat voorop gekomen was, bestaande uit de volgende Heren: Procureur Generaal Meester Thys van der Laan; Kolonel Carel J. Baron van Asbeck, Algemeen Militair Commandant; Luitenant ter Zee 1e klasse Emile Dankmeyer, Commandant der kustbatterijen; Generaal-majoor Hendrik J. Phaff, Adjudant van den Prins; Meester Willem van Tets, Secretaris van H.K.H. Prinses Juliana.

De Prins die Aruba's aanhankelijkheid won.

Ook kwamen mede de Heer Jan Linker, Politie-fotograaf en assistent.

Gelukkig, dat de bui weer begon weg te trekken en tegen 11 uur verscheen een ander vliegtuig, dat den Prins bracht, bestuurd door den Prins zelf! De machine streek neer in Z.K.H. Prins Bernhard stapte uit, vergezeld van Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel en Adjudant Emile C. J. M. van de Laarschot.

Het was toen precies 10.55 uur en zelfs de natuur werkte mede, daar de zon toen ook doorbrak. De Prins der Nederlanden werd door Z.E. den Gouverneur voorgesteld aan Gezaghebber Izaak Wagemaker en aan den Heer Frits E. J. Krips, Luitenant ter Zee 1e klasse en Oudst-aanwezend Zee-officier, die naar de vliegmachine gegaan waren om den Prins en gezelschap te ontmoeten en te verwelkomen.

Na de troepen, die opgesteld waren onder leiding van Kapitein Gerardus H. van der Spek, te hebben geïnspecteerd, werd aan Zijne Koninklijke Hoogheid door Zijne Excellentie Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel voorgesteld de Ontvangstcommissie, bestaande uit de Statenleden, Landraden, Rechterlijke Macht, Geestelijkheid, Militaire overheden en Directeuren van de Olie-Maatschappijen. Vervolgens begaf het gezelschap zich stadwaarts. Vooraan politiemotor met zijwagen, gevolgd door de Gezaghebbersauto 401-D, waarin de Procureur-Generaal en Kapitein Venema; auto van Kapitein Van Erp, waarin Kapitein Van Erp zelf zat; auto A-1 van den Heer Lloyd G. Smith van de Lago, waarin plaats namen rechts achteraan Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, naast den Prins Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel, voor den Prins de Adjudant van den Gouverneur, Luitenant Emile C.J.M. van de Laarschot en naast den Adjudant, schuin tegenover den Prins de Heer Izaak Wagemaker, Gezaghebber van Aruba. De auto's werden bestuurd door de mariniers. Vooraan zaten de mariniers 1e klasse Teunissen en Van Dam in auto A-1, waarin de Prins der Nederlanden zich bevond.

Hierop volgde auto A-372 van den Heer John G. Eman, waarin zaten de Algemeen Militair Commandant, de O.A.Z., Meester Tets en Generaal Phaff; achter deze auto een tweede politie-motorcombinatie en achter de politie-motor auto H-169, waarin de persmensen zich bevonden

Auto A-372 werd eveneens door 2 mariniers 1e klasse, nl. Dellevoet en Verduim, bestuurd. Aangezien de weg van het vliegveld Dakota naar Oranjestad afgesloten was, was er onderweg niet veel publiek, doch bij het naderen van de stad kon men reeds het aaneengesloten publiek zien en nog iets verder de Burgerwacht en de schoolkinderen, die reeds van tevoren werden opgesteld met vlaggetjes en Oranjesjerpen en in het wit gekleed.

Reeds om 9 uur waren de schoolkinderen van de Rooms Katholieke scholen met vlaggetjes onder leiding van de Zusters en Frères erheen getrokken. Voorop ging de Muziek van de banda „San Miguel" en achter de muziek de Padvinders, die in marstempo vooraan trokken door de Nassaustraat. Zij begaven zich naar de Klip vlak voor het huis van den Heer Karner, waar de Prins zou passeren, om daar onder leiding van de Zusters en Frères te worden opgesteld om de komst van den Prins af te wachten.

Naar ruwe schatting waren er een paar duizend kinderen, waaronder zeer velen van andere parochies, die dezelfde morgen met speciale vrachtauto's (ook militaire vrachtauto's) naar de stad vervoerd waren.

Bij het betreden van de stad zag men een grote menigte, die zich begon te verdringen om den Prins der Nederlanden te aanschouwen. Men zag de Burgerwacht in uniform in het gelid en netjes opgesteld; zo ook het Rode Kruis, het Algemeen Nederlands Verbond en niet te vergeten de schoolkinderen, die den Prins met vlaggetjes toewuifden en toejuichten, toen Zijne Koninklijke Hoogheid uitstapte voor het huis van den Heer Karner. Vlak voor de Gezaghebberij stonden ook keurig opgesteld de Padvinders onder leiding van den Heer Jacobo M.

(„Tootsji") Arends, die door Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard op padvinderswijze met de linkerhand hartelijk begroet werd.

Op de receptie.

De receptie begon tegen elf uur, Zeer velen hebben ervan gebruik gemaakt. Bij de intrede van den Gezaghebberij, waar de receptie plaats vond, moest men eerst zijn naam plaatsen in een daartoe bestemd register, dat door Mejuffrouw Greta Lampe werd verzorgd. De adjudant van den Gouverneur, Luitenant Emile C. J. M. van de Laarschot riep de namen af en vervolgens begaf men zich naar binnen om den Prins der Nederlanden te groeten en zijn aanhankelijkheid te betuigen en na Z.E. den Gouverneur eveneens te hebben begroet, die aan de linkerhand van den Prins stond, begaf men zich langs een andere deur aan de zeekant huiswaarts. Wij zagen o.a. bijna alle Gouvernementsambtenaren, de geestelijkheid, de frères, vele hooggeplaatste ambtenaren bij de Olie-Maatschappijen; zeer veel particulieren met hun dames; velen uit de Arubaanse handelstand enz. enz. Zo ook verscheidene Consuls.

Het noenmaal.

De Prins en gezelschap begaven zich te voet vanuit de Gezaghebberij naar de Gouverneurswoning om aldaar staande een lunch te gebruiken. De genodigden, die bij het noenmaal tegenwoordig waren, waren de volgende heren: Gezaghebber Izaak Wagemaker; Meester Willem van Tets; Generaal-Majoor Hendrik J. Phaff; de Procureur-Generaal; Kapitein Ebel Venema; luitenant Emile Ch. J. M. van de Laarschot; de A.M.C.; Statenlid Dr. Jacob R. Arends; Lloyd G. Smith van de Lago; Albert Bronkhuyzen van de Arend Petroleum; Landraad Dr. Adriaan F. Dussenbroek; Rechter Mr. Henri A. J. Gijssen; de Amerikaanse commandanten Glisson en Mitschel; commandant Paice van de „British Naval Control".

De rit door Oranjestad.

De rit door de stad had plaats volgens het programma. Jammer genoeg, dat er niet zoveel publiek aanwezig was langs de straten, omdat de stoet vanuit de Gouverneurswoning vroeger vertrok, dan men verwachtte. Men vertrok ongeveer 20 minuten te vroeg. De meeste mensen, die zich later op straat begaven om zich langs de wegen te scharen moesten tot hun grote spijt vernemen, dat de Prins en het gezelschap reeds voorbij waren. Bij een volgend bezoek aan Aruba van Z.K.H. Prins Bernhard, hoopt men dat de Prins langer moge vertoeven op het eiland en dat iedereen in de gelegenheid gesteld worde om den Prins der Nederlanden te zien. Oranjestad had voor deze gelegenheid een feestelijk aanzien. Overal zag men de driekeur en Oranjevlaggen. Zeer veel huizen waren tevens versierd met Oranjedoeken en vlaggen en verhoogden hierdoor de Oranjestemming onder de bevolking, die haar Prins een hartelijk welkom wilde betonen. De meest in het oog vallende versierde huizen waren o.a. de Aruba Trading Co, het Douanekantoor, de Politiekazerne, het huis van den Heer Wiersbiki; de firma's Ecury en de West India Oil Mercantile en de Hollandse Bank Unie die, de aandacht trok met een grote letter B gemaakt van Oranjedoek, voorstellende Bernhard.

Op hetzelfde moment dat de Prins door Oranjestad trok vlogen een paar vliegmachines boven de stad, teneinde meer luister bij te zetten aan dit hoog bezoek. Op de Klip stonden ook zeer veel mensen om den Prins toe te juichen. In de buurt van het huis van Dr. Oduber stond een vrachtauto met vele jonge dames van het Rode Kruis, die den Prins hartelijk begroetten. Verder de weg van San Nicolas op zag men de in aanbouw zijnde Caribe Club met de Oranjevlag en het Rood-Wit-Blauw.

Op weg naar San Nicolas.

Voorbij het vliegveld, op de plaats genaamd Sabina, waren er mensen op de weg allen met Oranje strikjes getooid evenals bij het kruispunt Santa Cruz. Bij Poz Chiquito even voor Sabaneta viel het oog op een aardig versierd huisje met Oranjedoeken.

Bij Poz Grandi stond aan de kant van de weg een vader met vier kindertjes, die met vlaggetjes den Prins toewuifden. Duidelijk bleek dat de buitenbevolking spontaan meeleefde met dit Hoog Bezoek en dat ze voelde, dat er die dag iets biezonders op Aruba plaats had.

Op Sabaneta heerste een biezondere feeststemming onder de mensen; overal vlaggen; mensen in hun Zondagspak; vele Oranjestrikjes en lintjes; hier en daar huizen versierd. Even verder sloeg de stoet rechts in op de nieuwe weg, die naar de kerk gaat en waar een dicht bevolkte buurt is. Bij het begin van de nieuwe weg zag men eerst een mooi versierde auto van den Heer Boddy de Cuba. Toen er links gedraaid werd om verder de kerkweg op te gaan teneinde weder aansluiting met de hoofdweg naar San Nicolas te maken, was het eerste wat men te zien kreeg de vele Nederlandse driekleuren, die Sabaneta bij wijze van spreken in een vlaggenwereld herschiep. Verder men zag de R.K. Kerk getooid met de Nederlandse vlag en vlak voor de kerk een ophoping van auto's ten bewijze dat daar een grote menigte Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden opwachtte. Zodra de kerk in zicht was of beter gezegd, zodra de auto's van de stoet en het gezelschap in zicht waren, begon de klok van de kerk te luiden om aan te kondigen dat de Prins der Nederlanden in aantocht was. Toen men de nieuwe weg insloeg om langs de Kerkweg te rijden zag men een enorme drukte van mensen, w.o. de opgestelde schoolkinderen onder leiding van de Zusters en Pastoor Tobias Jansen O.P. met een grote vlag in de hand.

Onder het zeer enthousiast gejubel der kinderen en een „leve de Prins" aangemoedigd door de forse stem van Pastoor Jansen O.P. gleed de auto van den Prins zeer langzaam voorbij. Het was een zeer indrukwekkend moment en iedereen vond het buitengewoon aardig. Men sprak met lof over het idee en de geestdrift van Pastoor Tobias Jansen O.P. die deze ovatie zo goed wist te organiseren. Naar ruwe schatting waren er op zijn minst vier à vijf honderd kindertjes keurig in het wit gekleed met Oranje lintjes en strikjes getooid.

Van Sabaneta naar San Nicolas trof men veel publiek onderweg langs de kant om den Prins voorbij te zien gaan en overal kon men vlaggen zien ten teken, dat het volk meeleefde met deze historische gebeurtenis.

Te San Nicolas.

Reeds bij het binnengaan van San Nicolas kon men zien dat de bevolking van deze stad voorbereid was om den Prins van harte te ontvangen en Hem en welverdiende ovatie te geven. Hier zag men behalve een dicht aaneengedrongen menigte de kinderen van verscheidene scholen opgesteld. Vlaggen wapperden van de Don Bosco school en de Theresia school. De verschillende groepen van Padvinders waren netjes opgesteld. Er was een muziekcorps onder leiding van de frères van de Don Bosco school. Onder het gejubel der kinderen en de menigte trok de Prins voorbij. Verder zag men doeken hangen met opschriften als: Oranje boven! Aruba en Oranje zijn een! Het moet gezegd worden dat de Politiekazerne zeer met smaak versierd was. De stoet trok verder de B. van der Veen Zeppenfeldtstraat door, waar een saamgepakte menigte langs de kant stond en waar dikwijls een spontaan gejubel opsteeg. Hier en daar zag men Noordamerikaanse soldaten die officieel in de houding stonden, toen de prinselijke wagen voorbij reed. Op het einde der hoofdstraat sloegen de auto's naar links in en bleven zij staan bij de hoofdingang van de Lago Oil & Transport Co.

Op de Lago.

Bij de hoofdingang heerste er een enorme drukte. Hier stapte de adjudant van den Gouverneur uit en nam de Heer Lloyd Gordon Smith, Algemeen Directeur van de Lago Oil & Transport Co. plaats in de auto van den Prins.

De wachters waren bij de ingang van de Maatschappij netjes opgesteld. Bij het verder binnentrekken van de Maatschappij kon men direct zien dat men te doen had met een wereldbedrijf. Hier zag men de meertankers en een mijnenveger, alles rijkelijk met vlaggen versierd.

Het gezelschap reed langzaam door de grootste Raffinaderij ter wereld en overal stonden de employees en arbeiders langs de weg om den Prins toe te juichen. Na door de Raffinaderij te zijn rond gereden, hield men stil bij het hoofdkantoor, waar het Gezelschap uitstapte. Vlak voor de ingang van het gebouw stond een dichte menigte, die den Prins hartelijk toejuichte. Het hoofdkantoor is een prachtig gebouw en wij kunnen gerust zeggen het meest moderne kantoor van het Gebiedsdeel Curaçao. Reeds bij de ingang geniet men van het zg. luchtafkoelingssysteem. Het gezelschap begaf zich de trappen op en bezichtigde verscheidene afdelingen.

Zijne Koninklijke Hoogheid en Haar gezelschap werden uitgenodigd het kantoor van den Directeur Lloyd G. Smith te bezichtigen. In het kantoor van den Heer Lloyd G. Smith werden er verschillende foto's genomen. De Gouverneur en de Prins namen de kantoorstoel van den heer Smith in ogenschouw, waarop Zijne Excellentie aan Zijne Koninklijke Hoogheid voorstelde de stoel van den Heer Smith te proberen. De Prins op zijn beurt zei aan den Gouverneur dat Zijne Excellentie het eerst moest proberen, waarop de Gouverneur onder een vriendelijke lach plaats nam in die kantoorstoel en daarna weer opstond en den Prins toevoegde dat Zijne Koninklijke Hoogheid de kantoorstoel nu moest proberen, aan welk verzoek Zijne Koninklijke Hoogheid gaarne voldeed en de stoel prees als „very comfortable".

De Heer Lloyd G. Smith liet aan Zijne Koninklijke Hoogheid een mooie luchtfoto zien van de raffinaderij, waarin Zijne Koninklijke Hoogheid veel belangstelling toonde. Na een laatste fotografische opneming door den Heer Jan Linker werd het Kantoor van den Heer Lloyd G. Smith verlaten en ging men weer naar beneden waar afscheid werd genomen van de directie van de Lago Oil & Transport Co.

Buiten aan de ingang wachtte een groot publiek den Prins op om den Prins der Nederlanden een enthousiaste ovatie te brengen. Even voor het vertrek werd buiten door den Heer Sclageter van het Pan Aruban- Lago weekblad een laatste fotografische opneming gemaakt, waarop de Prins onder gejubel de auto binnenstapte. De Heer Lloyd G. Smith reed mede tot aan de uitgang. De auto van den Prins der Nederlanden reed uit de Raffinaderij en ging de weg van het Lago Hospitaal op, waar het hospitaal van buiten af in ogenschouw werd genomen.

Naar de Bernhardschool en de Kustbatterij.

Verschillende groepen, patiënten en verpleegsters w.o. zeer vele Nederlandse wuifden den Prins toe. Verder werd naar de Lago Heights doorgereden, voorbij de Lago Height Club, door de bewoonde buurt van de Lago Heights, waar vele mensen buiten stonden te wachten op de komst van den Prins. Zo kwam men bij de uitgang van de Maatschappij terreinen. Hier stapte de Heer Lloyd G. Smith uit en nam hij afscheid van den Prins der Nederlanden. Luitenant adjudant Emile Ch. J. M. van de Laarschot nam weer plaats in de auto van den Prins. Van de hoofduitgang uit werd verder gereden naar de Bernhardschool, alwaar de schoolkinderen in feestgewaad het Wilhelmus zongen en den Prins der Nederlanden enthousiast toejuichten. Vervolgens ging de stoet door naar de kustbatterijen. Bij de Bernhardschool bleef de perswagen op de terugkomst van den Prins en Zijn gevolg wachten om zich later bij de terugkomst weer aan te sluiten achter de tweede politie motorcombinatie. Bij dit heiligdom mochten de persmensen nog niet eens op een afstand staan om geen militaire geheimen te kunnen verklappen. Dit heiligdom binnentreden zou dus een nog groter misdaad zijn. Ongeveer na drie kwartier kwam de Prinselijke stoet weer terug, waarna de perswagen zich weder aansloot achter de politiële motorcombinatie. Nu mocht er weer gezien en geschreven worden. Van de Bernhardschool af terug naar Oranjestad was het een ophoping van mensen, die Zijne Koninklijke Hoogheid uitbundig toejuichten.

Weer terug door Sabaneta was Pastoor Tobias Jansen O.P. met de Zusters nogmaals opgesteld nabij het huis van dr. De la Fuente om den Prins een laatste vaarwelsgroet te brengen.

Pastoor Tobias Jansen O.P. stond weder met zijn Nederlandse vlag en met forse stem gevolgd door talrijke kinderstemmetjes werd er weder geroepen: Leve de Prins!

Bij Poz Grandi, even voorbij Sabaneta, stond ook nu nog de Vader met de vier kinderen voorzien van vlaggen, die den Prins voor de laatste maal een hartelijk vaarwel toewuifden. Dit vond iedereen zeer aardig.

Bij het oprijden van de brug van Spaans Lagoen zag men een zware benzinetank, die door de leuning heen te water was gereden. Dit moet gebeurd zijn nadat de Prinselijke stoet naar San Nicolas reed. De zware benzinetank is waarschijnlijk losgeraakt van de grote vrachtauto, die ze vervoerde en aangezien daar een helling is, geraakte ze te water. Er waren geen ongelukken te betreuren.

Ongeveer tegen 17 uur arriveerde de Prinselijke stoet op het vliegveld. Reeds uit de verte zag men een grote menigte langs de weg en zeer vele auto's, waaronder vele militaire vrachtauto's, die de Nederlandse en Noordamerikaanse troepen vervoerd hadden, die deel zouden nemen aan het défilé.

Op Dakota.

Toen wij op het vliegveld kwamen, zagen wij een ontzettende drukte en een werkelijk opeengedrongen menigte langs de gehele weg en evenzo een ontelbaar aantal auto's. De mensen stonden langs de weg voor het vliegveld en ten Westen van het gebouw zelf, waar een lange stellage gemaakt was, waarop duizenden verzameld stonden.

Het plein zelf, waar de auto's, die naar het vliegveld gaan, altijd parkeren, was afgezet, zodat niet iedereen zich daar kon ophouden. Bij het gebouw van het vliegveld merkten wij een nieuwen gast op in den persoon van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P., die diezelfde middag uit Curaçao was gekomen om de Arubaanse kinderen te vormen.

Zijne Hoogwaardige Excellentie was vergezeld van Zijn Secretaris, Pater Willibrordus M. Brada O.P. Geheel vooraan op genoemd plein stond de Prins der Nederlanden met Zijn gevolg. Voorop Z.K.H. Prins Bernhard met Z.E. Gouverneur Dr. Piet A. Kasteel en daarachter de andere hogere functionarissen. Het défilé was aldus:

Eerst kwamen de Noordamerikaanse troepen en dan de schutters, die reeds eerder waren opgesteld op de hoofdweg om den Prins eerbewijzen te brengen, toen de stoet uit San Nicolas naderde. De Geallieerde troepen stonden onder leiding van Kapitein Gerardus H. van der Spek. Voorop van het défilé ging Kapitein G. H. van der Spek, gevolgd door de Noordamerikaanse troepen die de Noordamerikaanse vlag medevoerden. De Noordamerikaanse troepen bestonden uit vier secties, Toen volgden de Schutters; eerst de oudere lichting onder commando van Luitenant Hammelers en tenslotte de nieuwe lichting van 10 October 1942, die onder commando van Luitenant Jonkman stond. Het défilé verliep schitterend en getuigde van een uitstekende organisatie. De Geallieerde troepen trokken door en stelden zich op op het vliegveld onder commando van Kapitein Gerardus H. van der Spek.

Het vertrek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard.

Na het défilé begaven de Prins der Nederlanden en Zijn gezelschap zich naar de Noordkant van het station, juist bij de ingang van het vliegterrein, alwaar de Prins zich een wijle onderhield met Zijne Excellentie den Gouverneur en met Gezaghebber Izaak Wagemaker. Vervolgens begaf het Gezelschap zich op het terrein zelf, alwaar dezelfde Ontvangstcommissie van die morgen aanwezig was, om afscheid van den Prins der Nederlanden te nemen.

De Prins en de Gouverneur namen afscheid van de Commissie en onder een daverend gejubel van het publiek begaven zij Zich met Hun adjudanten onder geleide van den Gezaghebber van Aruba en den Luitenant ter Zee 1ste Klasse Frits J. C. Krips o.a.z. naar het vliegveld.

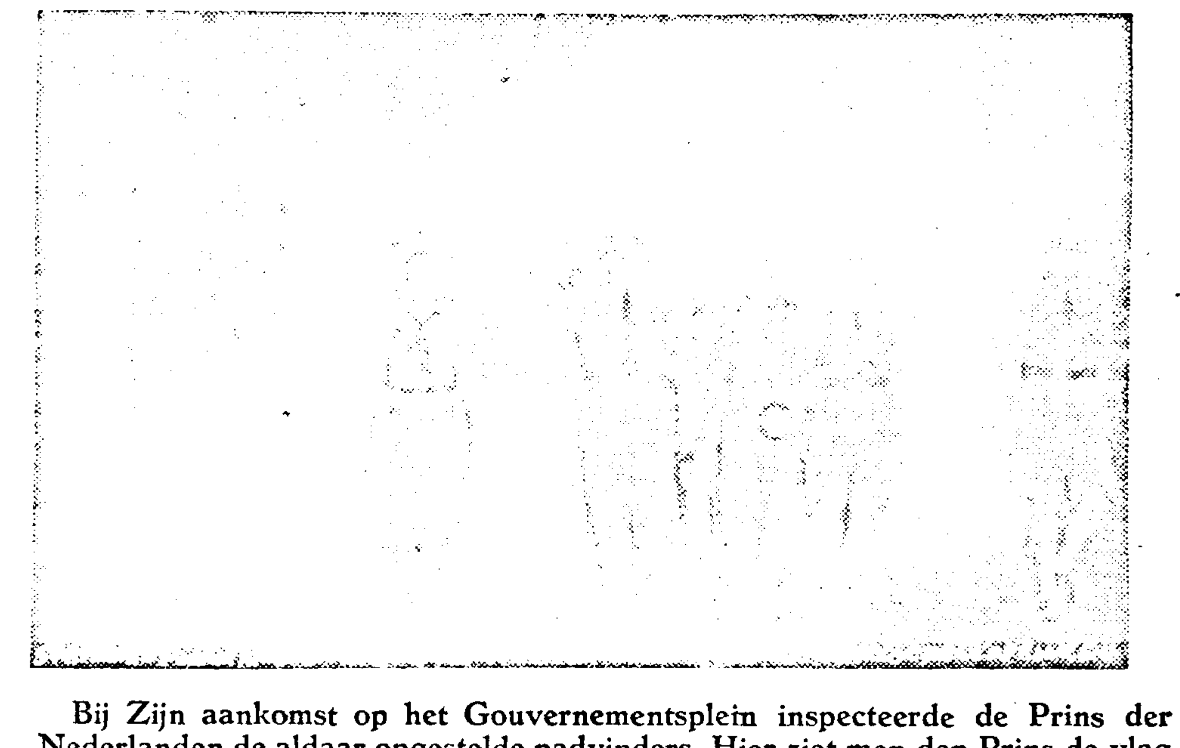
Eerst werd nog het Wilhelmus door een der mariniers op de picolo schitterend gespeeld en staande in de houding door iedereen aangehoord. Zijne Koninklijke Hoogheid en Haar gezelschap begaven zich, na de troepen geinspecteerd te hebben, onder de tonen van een mars, gespeeld door denzelfden marinier, naar het vliegveld. Het was ongeveer 17.15 uur, toen de vliegmachine weer opsteeg van Dakota. Evenals op de heenreis bestuurde de Prins zelf het vliegtuig.

* * *

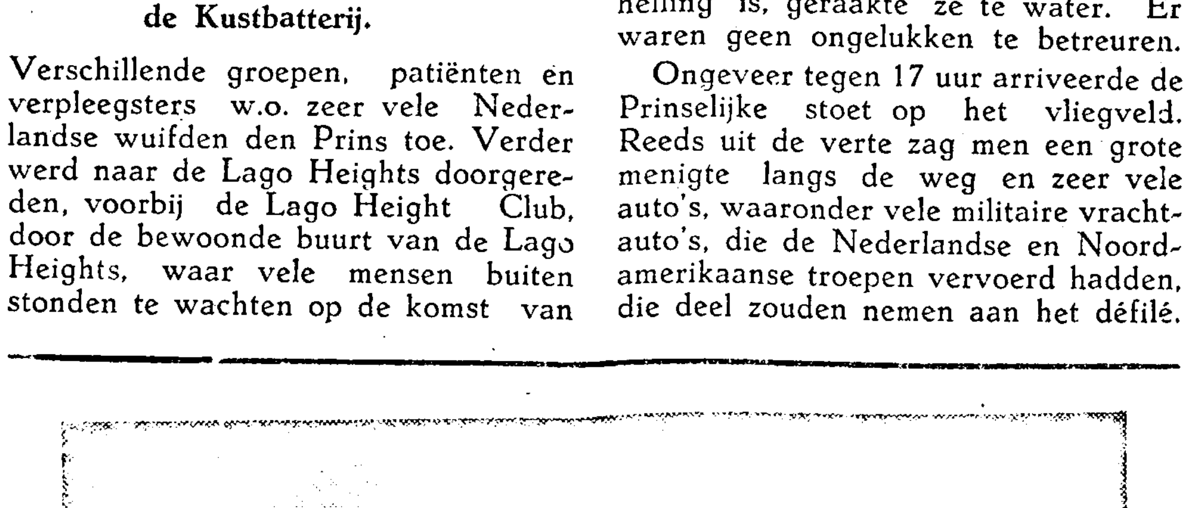
Na het vertrek.

Er heerste een ontzettende drukte op en bij het vliegveld toen de Prins der Nederlanden vertrokken was. Honderden trokken weer zowel naar San Nicolas als naar de stad terug te voet en per auto. Alles verliep echter ordelijk en zonder ongelukken. De actieve politie verdient hiervoor zeker een extra pluimpje. Ook het publiek gedroeg zich zeer goed zowel te Oranjestad als te San Nicolas.

Het bezoek van den Prins der Nederlanden aan Aruba maakte op iedereen een onuitwisbare indruk.

Bij Zijn aankomst op het Gouvernementsplein inspecteerde de Prins der Nederlanden de aldaar opgestelde padvinders. Hier ziet men den Prins de vlag groeten. Van links naar rechts: Mevrouw Van Duin, Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden, Zijne Excellentie Doctor Petrus A. Kasteel, de Heer Paap en Broeder C. G. Grootens.

Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins der Nederlanden in gesprek met Schout bij Nacht Arthur G. Robinson. Belangstellend luisteraar is Zijne Excellentie Gouverneur Doctor Piet A. Kasteel, dien men hier, fijngevoeld, met de witte anjer in het rechter-knoopsgat ziet. De luitenant Emile Ch. J. M. van de Laarschot staat stram toe te zien. (Cliché „La Union")

Buitenland.

NAZIES UIT HET ZUIDEN VAN STALINGRAD VERDREVEN.

Henry Cassidy seint uit Moskou:
Naar vermeld wordt hebben de tegenaanvallen van het Rode leger ten Zuiden van Stalingrad de Duitsers uit dat deel van de stad verdreven en hen de steppen op gejaagd. Het front loopt thans achter de lage golvende heuvels langs de Zuidelijke rand van Stalingrad, waar de Duitsers ongeveer 150 meter van de stad werden teruggeworpen. Een divisie van het Rode leger, welke deel nam aan de aanval, schatte, dat zij 160 tanks vernielde en 4000 Duitsers en Roemenen doodden in de zesdaagse slag. Hierbij snelde men naar voren en verdreef den vijand uit zijn stellingen, terwijl nieuwe linies werden bezet.

Door de hevige verliezen, zeide „Izvestia" waren de Duitsers niet in staat hun aanvallen in alle sectoren voort te zetten. Terwijl zij lichtelijk voortdrongen aan de Noordzijde van Stalingrad waren zij ten Zuiden ervan in het defensief. Het Zuidelijke fabrieksdistrict droeg de merktekens van de slag. Vensters waren verbrijzeld door de ontploffingen en muren waren geschramd door granaten, doch de schoorstenen rookten nog. Het Rode leger hinderde de vijandelijke flanken met nachtelijke aanvallen, overvallen in hun achterhoede en een opgevoerde activiteit van scherpschutters.

Een „Izvestia" bericht van het front ten NoordOosten van Tuapse meldde tegelijkertijd, dat verkenners van het Rode leger den Duitsers het leven moeilijk maken in de bergpassen en de wegen van de Caucasus, waar de vijand voortdrong van zijn vroegere posities ten Zuid-Oosten van Novorossisk. De gevechten ten Noord-Oosten van Tuapse werden voor de eerste maal gemeld in het communiqué van gisteravond.

De berichten van heden gaven echter te kennen, dat de Russen de situatie in handen hebben. De Duitsers gingen voort de hoofdaanval bij Stalingrad te concentreren tegen het Noordelijke fabrieksdisrict, waar zij volgens de berichten van de dageraad tot de avond aanvielen met grote strijdkrachten van troepen, tanks, artillerie en vliegtuigen. Hoewel zij lichtelijk voortkropen, werden geen grote successen door hen geboekt. In de sectoren ten Zuiden en Noord-Westen van Stalingrad onderhielden de Russen hun aanvallen tegen de vijandelijke flanken en brachten zij hevige verliezen aan de vijandelijke strijdkrachten toe. Volgens „Pravda" werden twee compagnieën van Duitse troepen ten Zuiden van Stalingrad verslagen (Moskou, (AP) 27.10).

WAT EEN REDACTEUR VAN „PRAVDA" ZEGT.

P. N. Pospelov, lid van het Centrale Comité van de Communistische Partij, zeide in een redevoering tot het Rode leger, dat Duitsland 10 millioen man aan doden, gewonden en gevangenen verloren heeft in de slag om Rusland. Pospelov, die ook Redacteur van „Pravda" is, zeide, dat het Rode leger 73 Duitse divisies heeft „verbrijzeld" tussen 1 Mei en 1 Augustus en het „alle mogelijkheden had" om de Duitsers tot staan te brengen, te verslaan en te vernietigen.

Met referte tot het tweede front zeide hij: „De vriendschappelijke betrekkingen tussen de Sovjet-Unie, Groot Britannië en de Verenigde Staten zijn sterker geworden, doch de opening van een tweede front in Europa zou de vriendschap met onze Geallieerden nog meer versterken." Hij citeerde enkele regels uit de brief van Stalin aan de Associated Press, waarin Stalin het tweede front van het eerste belang noemde en een beroep deed op Ruslands Geallieerden om „hun verplichtingen volledig en op tijd na te komen" (Moskou, (AP) 26.10).

354 DODEN TE GENUA.

Het Stefani-agentschap zeide in een uitzending uit Rome, dat het dodental in de schuilkelder, welke getroffen werd bij de eerste Britse luchtaanval op Genua in de nacht van Donderdag, gestegen is tot 354 (Londen, (AP) 26.10).

PANIEK IN GENUA.

Een Tass-bericht uit Genua zeide, dat Koning Vittorio Emmanuele en Koningin Elena op Vrijdag laatstleden naar Genua gesneld zijn „op aandringen van de fascistische Regering" nadat berichten te Rome ontvangen waren omtrent een paniek onder de bevolking en de plaatselijke overheden door de eerste vernielende Britse luchtaanval van Donderdagnacht.

„De Koning en Koningin vonden een volledige desorganisatie in de praefectuur en in de hospitalen", zeide de Tass vernomen te hebben van berichten, die uit Italië kwamen.

Tass zeide: „Vele autoriteiten waren afwezig van haar posten. De Koning zou ontevreden zijn over het gedrag van de plaatselijke overheden, die niet in staat bleken de orde bij de fabrieken te herstellen of de stroom van arbeiders tegen te gaan, die hun werk verlieten en samen met andere inwoners van Genua naar de Noordelijke voorsteden vluchtten. De interventie van Carlo Rasavio, Vice-Secretaris van de fascistische partij, bleek noodzakelijk om weer orde in de stad te brengen en de paniek te bedaren. Na vertrek van het Koninklijk paar ging hij over tot repressailles tegen de plaatselijke overheden (Moskou, (AP) 26.10).

DARLAN OVER DAKAR.

Admiraal Jean François Darlan waarschuwde in een vraaggesprek met den correspondent van de „Petit Parisien" in Marokko, dat het „ongezond" zou zijn voor elkeen, die Dakar zou aanvallen. Darlan, die een inspectiereis naar Dakar en de Frans-Marokkaanse steden maakte, refereerde naar de mislukte poging in September 1940 om Dakar te nemen. Hij zeide: „Dakar heeft toen gehouden. Er is een vergelijking te maken tussen wat er thans is en wat het toestond om toen weerstand te bieden. Het zou ongezond zijn voor elkeen, die een experiment zou pogen te nemen."

Gevraagd over de mogelijkheden van een landaanval op Dakar antwoordde Darlan:

„Over die lange weg zouden er enkele onaangename verrassingen kunnen zijn. Misschien moet men die laten uitvinden door hen, die ze van nabij willen bekijken."

Darlan zette heden zijn inspectiereis voort en arriveerde te Fez in Marokko, vergezeld van Generaal Auguste Nogues, Commandant van de Vichy-strijdkrachten in Marokko (Vichy, (AP) 26.10).

DE AANVAL OP TSJITTAGONG

Van de Japanse radio:
Volgens het Japanse Hoofdkwartier hebben legervliegtuigen een verrassingsaanval uitgevoerd op Tsjittaggong en op Tinsukia in het Oostelijk gedeelte van Brits Indië. Domei verklaarde, dat de aanval „goed op tijd was" als een voorzorgsmaatregel tegen de verwerkelijking van een op grote schaal te ondernemen aanval op Birma door de gezamenlijke strijdkrachten van de Verenigde Staten, Groot Britannië en de Tsjungking-Regering, Domei zeide, dat „de aanval op de grootste schaal plaats had sedert de oorlog uitbrak in Groter Oost-Azië". Het Keizerlijke communiqué deelde mede, dat ten minste 3 vijandelijke vliegtuigen in de luchtgevechten werden neergeschoten en meer dan 39 op de grond werden vernietigd. De Noordamerikaanse en Britse luchtstrijdkrachten voerden haar aanvallen op Birma uit van bases, die te Tsjittaggong en Tinsukia gelegen waren (Tokio, (AP) 26.10).

DE LUCHTAANVALLEN OP RABAUL.

Dean Schedler seint van ergens op Nieuw Guinea in een vertraagd bericht van Zondag:

Noordamerikaanse Vliegende Forten vlogen door uiterst slecht weer en een hevig afweervuur om hun derde opeenvolgende nachtelijke aanval te doen op de haven van Rabaul, de bron van bevoorrading voor de Japanners op de Salomonseilanden.

Vliegers, die terugkeerden naar hun basis na de laatste aanval op de sleutelhaven van Nieuw Britannië, zeiden, dat de zoeklichten en het afweervuur van den vijand biezonder fel waren, doch de bommenwerpers er niet van weerhielden een kanonneerboot in stukken te slaan en 3 andere schepen te treffen. Alle vliegtuigen keerden terug, doch sommige droegen gaten, die door granaten veroorzaakt waren en een motor van een vliegtuig was buiten werking gesteld. De vliegers zeiden, dat de effecten van de vorige aanvallen werden weerspiegeld in het afgenomen afweervuur van de schepen en dat het grootste deel van het granaatvuur thans kwam van de geschutsstellingen op de kust. Met het tot zinken brengen of beschadigen van 15 schepen gedurende de laatste 3 nachten te Rabaul, noemde de Generaal van de luchtmacht, die het bevel voert over dit gebied, de resultaten „hoogst bevredigend van elk standpunt bezien" (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 26.10).

EEN ONTHULLING VAN SIR ARCHIBALD SINCLAIR.

In een rede onthulde de Britse Minister van Luchtvaart Sir Archibald Sinclair, dat het Franse volk de verduisterde deuren en ramen heeft opengeworpen om de Britse bommenwerpers te geleiden naar Duitse, Italiaanse en Franse objecten en dat men voorts seinen met zaklantaarns geeft. Hij zeide, dat de Royal Airforce 5000 ton aan bommen wierp in 9 aanvallen op Duitsland gedurende de eerste 14 dagen van September — meer dan 500 ton per aanval. (Londen, (AP) 27.10).

VERKLARINGEN VAN KNOX OVER DE SLAG BIJ DE SALOMONSEILANDEN.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox zeide: „De strijd is aangebonden in de slag van de Salomonseilanden en de „Japs hebben een grote kracht", doch de „uitslag is niet duidelijk".

Knox zeide op een persconferentie: „Ik voorspel geen resultaten en ik voorspel zeker geen nederlaag." In antwoord op vragen beschreef Knox de campagne bij de Salomonseilanden als een uitputtingsoorlog. Over het algemeen zeide Knox „is de situatie ongeveer hetzelfde als tevoren: een taaie hardnekkige strijd".

Opmerkende, dat het heden Marine Dag is, zeide Knox: „In sommige opzichten is het de meest opmerkelijke Marine Dag omdat de Marine in haar gehele geschiedenis nooit een woester strijd heeft gevoerd dan zij thans doet" (Washington, (AP) 27.10).

TOKIO GEEFT EEN OVERZICHT VAN VERLIEZEN.

In een communiqué, dat te Tokio werd uitgegeven werden de Japanse verliezen bij de Salomonseilanden van 25 Augustus tot 25 October opgegeven als 17 oorlogs- en transportschepen, die tot zinken gebracht of beschadigd werden en 135 vliegtuigen, die vernield werden tegen 28 Noordamerikaanse schepen, die tot zinken gebracht of beschadigd werden, waaronder het vliegdekschip „Wasp", dat naar de bodem gezonden werd.

Het communiqué somde de Japanse verliezen op als 2 kruisers, 2 torpedojagers 5 transportschepen en 1 duikboot tot zinken gebracht; en 1 kruiser, 3 torpedojagers, 2 transportschepen en 1 duikboot beschadigd.

De Noordamerikaanse verliezen werden opgegeven als het vliegdekschip „Wasp", 3 kruisers, 5 torpedojagers, 6 duikboten, 6 transportschepen en 1 mijnenlegger tot zinken gebracht; en 1 slagschip, 1 kruiser, 1 duikboot, 2 transportschepen en een ander vliegdekschip beschadigd. Men gaf de verliezen aan Noordamerikaanse vliegtuigen op als 403 neergeschoten en 116 vernield op de grond. (Tokio, (AP) 27.10).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke oorlogscommuniqué van het Midden-Oosten luidt:

„Gedurende de nacht van 25 op 26 October breidden onze strijdkrachten de gebieden uit, welke zij in de streek der vijandelijke verdediging hebben bezet. Gisteren werden onze winsten behouden. De gevechten duren voort.

De grootscheepse luchtoperaties duurden voort over het gevechtsgebied en de voorste landingsterreinen tijdens de nacht en de dag van 25 op 26 October. Bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers vielen een verscheidenheid van objecten aan en onze gevechtsvliegtuigen, die dag en nacht op grote schaal opereren, schoten 14 vijandelijke vliegtuigen neer. Bovendien werd een ME109 vernield door het vuur, dat als antwoord door een onzer lichte bommenwerpers afgegeven werd. Nog een ander werd door kleine vuurwapenen vernield. Voortdurende patrouilles van gevechtsvliegtuigen werden uitgevoerd als bescherming van onze landstrijdkrachten tegen de vijandelijke activiteiten, die op grotere schaal plaats vonden.

Een vijandelijke tanker nabij Tobruk barstte in vlammen uit en een groot vijandelijk koopvaardijschip werd door voltreffers met bommen en luchttorpedo's getroffen. Na een aanval schoten onze lange afstands gevechtsvliegtuigen twee Heinkel 111's neer. Onze gevechtsvliegtuigen van Malta schoten op zijn minst 3 ME109's neer bij aanvallen, die gisteren op het eiland gedaan werden op lichtelijk verminderde schaal. Van bovengenoemde operaties werden 10 onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 27.10).

ITALIAANS COMMUNIQUÉ.

Het Italiaans communiqué luidt als volgt:

„De slag om Egypte was gisteren weer bitter en verwoed in de El Alamein sector. De vijand gebruikte nieuwe en machtige strijdkrachten in een poging door onze linies heen te breken. Nog 111 tanks en 38 pantserwagens werden vernield. In de gevechten van Zondag onderscheidde het derde bataljon van de 61e Trento-infanteriedivisie zich biezonder. De luchtmacht van de As viel herhaaldelijk de centra in de achterhoede van de vijandelijke linies aan. 15 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield door Italiaanse en Duitse gevechtsvliegtuigen. De luchtgevechten boven de Middellandse Zee eindigden ook met goed gevolg voor onze gevechtsvliegtuigen, die 7 vijandelijke vliegtuigen vernietigden. Een onzer verkenningsvliegtuigen wordt vermist. Een onzer duikboten keerde niet terug. De naaste verwanten worden in kennis gesteld. Een onzer vlooteenheden onder commando van Luitenant Commandant Carlo Brancia di Apicena bracht een vijandelijke duikboot tot zinken" (Rome, (AP) 27.10).

EEN ORTHODOX NAZIE-BISSCHOP VEROORDEELD.

In Zijn Paasboodschap heeft Sergius, Metropoliet van Moskou en de waarnemend Patriarch van de Russisch Orthodoxe Kerk, Polycarpus veroordeeld, die onder de dwang van de Nazie-bezetters Metropoliet is geworden van een zelfbesturende of autocephale Oekraiense Orthodoxe Kerk.

Met hulp van de Gestapo voert Polycarpus een zuivering uit onder de Orthodoxe Priesters. Alle Priesters, die verdacht worden van niet welwillend te zijn ten opzichte van de Nieuwe Orde, worden uit de kerkelijke gemeenschap gebannen. Polycarpus heeft reeds 2 zijner strómannen tot Bisschop gewijd in de bisdommen Umamj en Tsjernigow. Bovendien heeft hij de godsdienstige opvoeding georganiseerd om „de geest van de nieuwe tijden" meer aan de jeugd deelachtig te doen worden.

Ook heeft Polycarpus Herderlijke Brieven uitgegeven waarbij hij de Orthodoxe Kerk van Moskou er van beschuldigd, dat zij sedert de vroegste periode van het Tsaristisch regiem een politiek van onderdrukking gevolgd heeft tegen de vreemdelingen en in het biezonder tegen de Oekraieners. Hij beklemtoont het feit, dat de Bolsjewisten een scheiding in de Orthodoxe Kerk veroorzaakt hebben door de zogenaamde „levende Kerk" te beschermen en hij vraagt nu den Orthodoxen Oekrainers de bescherming te aanvaarden van het machtige „Grotere Duitse Rijk" tegen het Bolsjewisme.

Sergius beantwoordde deze beschuldigingen door te bewijzen, dat Polycarpus zich schuldig gemaakt heeft aan simonie, omdat hij zichzelf verkocht heeft aan het politieke systeem van de Nazies, dat als doel heeft niet het herstel van de godsdienst, maar de vernietiging van de eenheid van het Russische volk. Het gezag van Sergius is stevig gegrondvest, omdat Hij zonder enige twijfel het wettig hoofd is van de Russisch Orthodoxe Kerk. Van het jaar 1917 af was Hij de rechterhand van Patriarch Tichon en van het jaar 1925 af is Hij Zijn opvolger, zonder officieel als Patriarch benoemd te kunnen worden als gevolg van een verbod der Sovjet-regering om de desbetreffende Synode bijeen te roepen. Sergius heeft veel vervolging en gevangenisstraf geleden, omdat Hij weigerde de Orthodoxe Godsdienst ondergeschikt te maken aan de politieke eisen van de Sovjet-regering in die periode. Hij verzette zich steeds tegen de „levende Kerk" van Vvedensky, die intussen ook gebleken is een grote mislukking te zijn. Toen Hitler Rusland binnenviel, verklaarde Sergius, dat de enige resultaten zag van de nieuwe politiek der godsdienstige verdraagzaamheid van de Sovjet-regering, dat het de plicht van alle Orthodoxe Christenen was zich tegen deze onrechtvaardige aanval te verzetten.

In de Paasboodschap tot het Oekrainse volk gericht verklaart Sergius officieel, dat in de gehouden Synode de Metropolieten van Leningrad en Kiew, de Aartsbisschoppen van Saratow, Kuybisjew, Ulyanowsk, Vologda en Krim, de Bisschoppen van Vologda en Kaluga Zijn veroordeling van Bisschop Polycarpus canoniek hebben bevestigd. Deze boodschap gaat nu, waarschijnlijk met de hulp van de ondergrondse beweging, rond in de Oekraine. Hierdoor zullen de pogingen van den Nazie-stróman Polycarpus belangrijk gehinderd worden.

NEDERLANDS ZEEMANSHUIS VOOR HERSTELLENDEN.

Te Richmond, Engeland, is een Nederlands Zeemanshuis voor herstellenden geopend; een gift van een Engelse dame.

De leiding berust bij een Nederlandsen kapitein op non-actief, die wordt geassisteerd door Zuster Hetty Eldermans, die vroeger in Curaçao woonde, en die met haar Engelsen echtgenoot per tanker naar Engeland kwam (Londen, G.P.D. 27.10).

De Prins der Nederlanden in Suriname.

De proclamatie die Suriname's Gouverneur, Johannes Coenraad Kielstra, ter gelegenheid van Prins Bernhards bezoek heeft uitgevaardigd, herinnert aan het bezoek van Prins Frederik Willem Hendrik, meer dan honderd jaar geleden, toen eveneens grote geestdrift heerste:

„De wijze, waarop Prins Bernhard is begroet, getuigt, dat de gevoelens van trouw en aanhankelijkheid jegens het Huis van Oranje, de Koningin en Hare Familieleden niet zijn veranderd. Deze banden zijn nog versterkt door de zware tijden voor het Koninkrijk. Bezieling en kracht ontlenen wij aan de moed, de vastberadenheid en het vertrouwen in de toekomst, waarvan Hare Majesteit voortdurend blijk geeft, evenals aan de voortdurende werkzaamheid van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard en aan de wetenschap, dat wij geregeerd worden door een Koninklijk Huis, dat zijn weerga nauwelijks vindt in de geschiedenis; een Huis, welks stamvader stond aan de wieg, waarin Nederland als staat en natie werd geboren, welks leden in de moeilijkste ogenblikken der geschiedenis uitkomst wisten te brengen.

Wij koesteren vertrouwen in de wedergeboorte van het Koninkrijk na de bevrijding der bezette Rijksdelen, onder leiding van onze Koningin in de zware strijd om de hoogste goederen des volks.

Het bezoek van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard is een zuiver beeld van de eenheid van Vorstenhuis en volk. Het bevestigt de oude onverbrekelijke band tussen deze beiden. Leve het Huis van Oranje!"

De Parade.

Te Paramaribo, Suriname, is een grote parade ter ere van den Prins der Nederlanden gehouden. Dichte rijen van soldaten van velerlei ras marcheerden langs den Prins, gevolgd door gemechaniseerde leger-eenheden; onder hen waren in de strijd geharde troepen, die in Nederland en Nederlands Indië hebben gevochten; jonge Surinamers; de burgerwacht en het voortreffelijke vrouwencorps. Zij marcheerden zo krantig, dat een lid van 's Prinsen gevolg zeide: „Hoe moeten die er wel uitzien, wanneer het niet een vriend, doch den vijand zou gelden!"

De Prins heeft aller harten gewonnen. Gisteren heeft de Prins de Bauxietwerken te Paranam bezocht. Langs de weg en op het terrein werd Hem een geestdriftig welkom bereid. De Prins keerde terug in 's Gouverneurs jacht „Oranje".

De Prins voor de radio.

Gisteravond heeft de Prins der Nederlanden een radio-rede gehouden en was er een grote taptoe, die tienduizenden op de been bracht. Hedenmorgen maakte Zijne Koninklijke Hoogheid een autorit door de hoofdstad. Nooit zag Suriname groter geestdrift dan op deze triomftocht.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Tokio:** Een communiqué van het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier deelt mede, dat gisteren de gehele dag een slag gevoerd werd ten Noorden van de Santa Cruz eilanden, welke ten Oosten van de Salomonseilanden liggen. Het communiqué zeide, dat Japanse oorlogschepen tegen een machtige „vijandelijke vloot" vochten en 4 vliegdekschepen, 1 slagschip en 1 oorlogschip van een type, dat nog niet geïdentificeerd is, tot zinken brachten. Verder zouden nog een slagschip, 3 kruisers en 1 torpedojager zwaar beschadigd zijn en meer dan 200 vliegtuigen zijn neergeschoten of vernield. De Japanse verliezen werden opgegeven als 2 vliegdekschepen en 1 kruiser licht beschadigd, doch nog in staat om te manoeuvreren en de strijd voort te zetten, en voorts 40 vliegtuigen, die vermist worden.

— **Caïro:** Het 8ste Britse leger zuivert langzaam maar onweerstaanbaar het mijnenveld en verwijdt de openingen on de vijandelijke defensies, terwijl de tijd nader wordt gebracht, dat de Geallieerde wapenen in staat zullen zijn zich erdoor te bewegen en zich te ontplooien. Tegenaanvallen door Rommels strijdkrachten worden gemeld van de slagzone. Zij werden overgelaten aan de Geallieerde luchtmacht, die een verschrikkelijke druk onderhoudt tegen den vijand.

— **New Delhi:** Het Hoofdkwartier van de luchtmacht meldt, dat twee formaties van Raf-bommenwerpers, geëscorteerd door gevechtsvliegtuigen, objecten in het gebied van Akyab op Maandagmorgen aanvielen. Bommen werden geworpen op gebouwen, die door den vijand bezet zijn en branden braken uit. Gevechtsvliegtuigen volgden met een machinegeweer-aanval van geringe hoogte. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

— **Londen:** De Duitse radio zeide, dat volgens „betrouwbare kringen" het aantal Britse tanks, dat vernield werd in de Westelijke woestijn, is gestegen tot 205.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando beweerde, dat nieuwe Duitse winsten in de Caucasus behaald werden, en verklaarden, dat „koppige straat- en huisgevechten in Stalingrad voortgang hebben".

— **Moskou:** De Duitsers verloren het houvast in het Zuidelijke industriële deel van Stalingrad en vielen terug naar de barre, ongastvrije steppen buiten de stad onder Russische tegenaanvallen. De Russische druk tegen de Duitse flanken zowel ten Zuiden als ten Noord-Westen van Stalingrad, scheen te groeien, terwijl de nazies zonder succes worstelden om winsten te behalen binnen de stad.

Curaçao.

Een Dagorder van den A.M.C.

De Algemeen Militair Commandant in Curaçao, Kapitein ter Zee Carel J. Baron van Asbeck heeft de volgende Dagorder uitgevaardigd:

„Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden draagt mij op aan de strijdkrachten van Zee- en Landmacht in dit Gebiedsdeel Zijn hoge tevredenheid uit te spreken over de gereedheid voor de taak, die haar is opgedragen. Bij de inspecties op Curaçao en Aruba heeft Zijne Koninklijke Hoogheid zich hiervan persoonlijk kunnen overtuigen en Haar waardering is gegrond op de feiten. Laat deze Koninklijke waardering voor u allen, mannen van Land- en Zeemacht een aansporing zijn om uw plicht te doen, en, als de Ure des gevaars mocht aanbreken, u ten volle te geven aan de eervolle taak, die ons is opgedragen, de verdediging van dit Gebiedsdeel en het behoud ervan, met Gods hulpe, voor Nederland en voor Oranje. Leve de Koningin!"

De Prins op de Isla.

De Directie van de C.P.I.M. stuurt ons het volgende verslag over het bezoek van den Prins der Nederlanden aan de terreinen der C.P.I.M.

„Het Oranjezonnetje, waarvan wij hier meestal te veel krijgen, had ons nu juist op deze dag eens in de steek gelaten. 's Morgens vroeg al kwamen zware wolkgevaarten weinig goeds voorspellen en om 9 uur gutste de regen over water en land, waardoor alles éénzelfde glimmend aanschijn kreeg.

Maar al plenste ook het water neer en deed de vlaggen druilerig omlaag hangen, het oranjezonnetje in de harten kon daardoor niet worden gedoofd.

Tegen de tijd dat Prins Bernhard in gezelschap van Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao verwacht werd, verzamelde zich — ondanks de regen — een grote groep mensen aan de steiger, waar de Hoge Gast het C.P.I.M.-terrein zou betreden en toen het grote ogenblik daar was, ging er een luid gejuich op, hoeden gingen omhoog, vlaggen werden gezwaaid, de kreet „Leve de Prins", plantte zich voort langs de gelederen.

De Prins werd door de Directie der C.P.I.M. op de steiger verwelkomd.

Een eenvoudige versiering was aangebracht in de vorm van een bos van vlaggen: hier ging het gezelschap doorheen en toen onder de ereboog door, waarop met grote letters „welkom" prijkte, een zwakke poging om aan te geven hoe welkom onze Prins ons was.

Juist viel de regen met bakken, doch dat deerde niet, men voelde het water niet, dat over de gezichten stroomde en de kleren doorweekte, men keek en lachte en zwaaide en schreeuwde en gevoelde een verwarmende blijdschap om onzen populairen Prins, die met Zijn bekende joviale lach opnieuw aller sympathie voor Zich opeiste.

Onder uitbundig gejuich stapte Prins Bernhard met den Gouverneur van Curaçao en den Directeur der C.P.I.M. in de gereedstaande auto. In de file reden verder mede: politie- en militaire overheden en enkele hoge functionnarissen der C.P.I.M., terwijl het escorte gevormd werd door de motorbrigade der militaire politie.

Allereerst werd een bezoek gebracht aan het in aanbouw zijnde grote dok, waar een ogenblik werd uitgestapt en Zijne Koninklijke Hoogheid zich van de vordering der werkzaamheden op de hoogte liet stellen.

Alvorens het eigenlijke fabrieksterrein betreden werd, inspecteerde de Prins de erewacht van het Bewakingscorps der C.P.I.M., die onder leiding van haar wachtcommandant een kranige indruk maakte.

Daarna ging het over het uitgestrekte fabrieksterrein langs de pieren, reparatiewerkplaatsen, electrische centrales, destillatie inrichtingen, kraakinstallaties, laboratoria, magazijnen en door de tankparken.

Overal had men het werk een ogenblik stopgezet en zich langs de weg, waarlangs de stoet zou rijden, opgesteld, om den Prins toe te juichen.

Enige tijd vertoefde men op een der modernste Kraakinstallaties, waar Z. K.H. met blijkbaar grote belangstelling zich liet inlichten.

Bij het wachtgebouw der Amerikaanse bewakingstroepen stond een ere-wacht opgesteld, die gepresenteerd werd door den Commandant van de „striking forces". Met zichtbaar welgevallen inspecteerde de Prins deze troepen en onderhield zich daarna enige ogenblikken ongedwongen met den commanderenden officier. Zo werd ook door onze Amerikaanse vrienden deelgenomen aan de zo onvergetelijke gebeurtenissen van deze dag.

De tocht over het fabrieksterrein, dat, door op iedere plaats waar het maar mogelijk was een vlag te hijsen, een feestelijk aanzien had gekregen, was een groot succes door de blijde belangstelling van de werkers van hoog tot laag, van alle rassen en nationaliteiten, die juichend langs de wegen stonden.

Na de rondrit over het fabrieksterrein volgde nog de tocht door de woonwijken der employees. Hier was geen huis onbevlagd. Wat moet het voor Z. K. H. een vreugde zijn om na zo lange tijd weer zo fier en vrij onze nationale driekleur zich overal te zien ontplooien op onze eigen vrije grond.

Langs het Hoofdkantoor ging de rit waar alle employees naar buiten gekomen waren en in luide hoera's uitbarstten.

Toen kwam al heel spoedig — veel te spoedig — het afscheid aan de grens van het C.P.I.M. terrein. Dit laatste deel van de rit werd een ware triomftocht. Links en rechts dromden de employees en hun vrouwen en kinderen samen om nog eens voor de laaste keer den Prins te zien langs komen.

De schoolkinderen, allen getooid met oranje en „rood-wit-blauw" een aantal grote vlaggen meevoerend, stonden aan weerskanten van de weg opgesteld onder leiding van het onderwijzend personeel.

Het enthousiasme was zo groot, dat de politie moeite had om de rijweg vrij te houden. De stoet stopte en de Directie van de C.P.I.M. nam hier afscheid.

In een oogwenk was de auto van den Prins omstuwd door van blijdschap lachende en joelende mensen en kinderen. Het was een ontroerend gezicht om onzen Prins omringd te zien door de Jeugd, Nederlands toekomst, die in blijdschap en eerbied opkeek naar Hem, die ons geliefd Oranjehuis voor enkele ogenblikken bij ons vertegenwoordigde; en door de ouderen, die in Hem zagen den man, die in deze zware, hoogst ernstige tijden onze hoog vereerde Koningin Wilhelmina trouw terzijde staat en zich met volle energie aan zijn oorlogstaak heeft gewijd, den echtgenoot van onze Prinses Juliana en den vader van onze kleine Prinsesjes, die ook reeds de liefde van ons volk bezitten.

Aan het gejuich scheen geen einde te komen, maar de Prins had voor de rest van de dag nog een uitgebreid programma voor zich dus weldra zette de stoet zich weer in beweging en hiermede behoorde een onvergetelijk bezoek voor de olie-gemeenschap weer tot het verleden.

Met grote blijdschap kan op dit vererend bezoek worden teruggezien. Dat onze Prins een uur in ons midden is geweest, is veel te kort. Maar wij zijn hem er dankbaar voor, en toen hij ons terrein verliet, gevoelden wij sterker dan ooit de band, die ons tezamen bindt, en wisten wij ons versterkt in ons voornemen, om vol te houden, ieder op de hem aangewezen plaats, tot de uiteindelijke overwinning is behaald.

Als het zover is, behoeven wij ons niet meer tevreden te stellen met het inhalen van den Prins op Curaçao, doch dan zijn wij pas tevreden, als wij onze Koningin Wilhelmina en al de Haren jubelend zullen inhalen in ons bevrijde Vaderland."

De Moordzaak Castillo

Bij de voortzetting van de moordzaak Maria Castillo werd eerst Dr. Willem William de Regt door den Strafrechter gehoord.

Op de vraag van Rechter Desertine om een mening te geven omtrent de invloed, die de film „The Monster and the Girl" op den beklaagde, Manuel Wederfoort, kon hebben gehad, verzocht de getuige-deskundige om eerst een schriftelijke verklaring over te leggen, welke in 1937 door Dr. Van Linden was afgegeven en waarin deze zeide, dat de beklaagde toen niet krankzinnig was. Hieraan voegde Dr. De Regt toe, dat de beklaagde volgens zijn oordeel ook thans niet krankzinnig is. Uit de houding van den beklaagde tijdens deze zaak meent de getuige echter wel een zekere onverschilligheid bemerkt te hebben, welke evenwel niet te wijten is aan enige geestelijke afwijking. Dit komt wel meer voor onder jongelui van die leeftijd.

Over de film „The Monster and the Girl" zegt de getuige verder in antwoord op hem gestelde vragen, dat deze den beklaagde volgens zijn mening niet tot de moord heeft kunnen brengen. Het is wel mogelijk, dat een moordplan van den beklaagde bij het zien van de film vastere vorm heeft aangenomen, hoewel de getuige dit ook onwaarschijnlijk acht. De getuige is van mening, gezien de wijze waarop de moord is begaan, dat de daad behoorlijk overlegd was.

Requisitoir van den Officier van Justitie.

Hierna neemt de Officier van Justitie het woord voor het houden van zijn requisitoir en merkt allereerst op hoe deze strafzaak de gemoederen van geheel Curaçao in beroering heeft gebracht. Hierbij betitelt hij de misdaad als een „schaamteloze moord". De spreker geeft dan ook uitdrukking aan zijn hoop, dat de straf, die den beklaagde zal worden opgelegd, tot afschrikwekkend zal dienen.

Verder beschuldigt de Officier van Justitie, de Heer Willem F. M. Lampe, den beklaagde ervan, de moord met voorbedachten rade te hebben gepleegd. Dit acht hij — behalve door de bekentenissen van den beklaagde — nog bewezen door de dodelijke messteken, die het slachtoffer in de hartstreek werden toegebracht.

De Heer Lampe gaat vervolgens de verschillende verklaringen van den beklaagde na, waarbij hij het gehele verhaal afschildert. Bij het punt gekomen, waar Maria Castillo het voorstel van den beklaagde om met hem mede te gaan had afgeslagen en in een auto stapte, zegt de Officier van Justitie, dat tot op de huidige dag nog niet bekend is, wie er in die auto zat of zaten. Dit — zo roept hij uit — is een gebrek aan mededeelzaamheid van het Curaçaose publiek. Het is te hopen, dat er verandering moge komen in deze laffe houding.

Over de film „The Monster and the Girl" sluit de Aanklager zich aan bij de verklaring van Dr. De Regt. Hij is van mening, dat de scènes daarin niet zulk een prikkelende invloed hebben gehad op het gemoed van den beklaagde, dat hij daardoor tot de moord gedreven zou zijn. De invloed, die de film op den beklaagde mocht hebben gehad, kon volgens den spreker evengoed zijn veroorzaakt door het zien slachten van een varken. De spreker wil evenwel niet ontkennen, dat er op Curaçao films vertoond worden, die vooral voor de jeugd niet geschikt zijn. Men kan daarom niet al te voorzichtig zijn met de keuringen. Een lustmoord is de misdaad volgens den spreker niet en al ware het zo „dan zou dit ons een diepere blik hebben gegeven in het misdadige innerlijke van den beklaagde."

De Aanklager vertelt verder hoe de beklaagde reeds op 17-jarige leeftijd tot een gevangenisstraf van drie jaar werd veroordeeld voor een poging tot moord op zijn eigen moeder, omdat zij hem had vermaand vanwege zijn laat thuiskomen. Met zijn mes bracht hij haar in het donker 12 steken toe en het is haast een wonder dat zij nog is blijven leven.

„Feitelijk verdient hij de galg", roept de Heer Lampe uit, „doch om bepaalde redenen wil ik dat niet eisen. Ik hoop echter, dat het Gerecht het met mij eens zal zijn als ik **levenslange gevangenisstraf eis met openbare terwerkstelling."**

Pleitrede van den Verdediger.

Practizijn Egon D. Baiz, de aan den beklaagde toegevoegde Verdediger, neemt thans het woord om op het requisitoir van den Officier van Justitie te antwoorden. De Verdediger kan zich niet geheel verenigen met de conclusie, die de Officier van Justitie genomen heeft. Hij wijst erop, dat het Openbaar Ministerie er niet in geslaagd zou zijn de moord te bewijzen, indien de beklaagde niet bekend hadde. Ook heeft het Openbaar Ministerie niet kunnen bewijzen, dat de moord is geschied met voorbedachten rade, afgezien van de verklaringen, die de beklaagde heeft afgelegd.

„De verklaringen van de gehoorde getuigen moeten daarom nader onder de loupe worden genomen. Geen der getuigen heeft echter iets kunnen zeggen omtrent de voorbedachten rade van den beklaagde. De corpora delicti zeggen niets. De beklaagde had altijd zijn mes bij zich. Ook de wapenen kunnen dus niet dienen tot het steunen van de bekentenis des beklaagden. Alles doet denken aan een moord met sexuele achtergrond."

De Verdediger voegt hieraan toe, dat volgens zijn mening noch jaloezie noch liefde een rol gespeeld heeft. Uit de verklaringen van den getuige-deskundige Dr. De Regt blijkt, dat de film geen motief kan zijn geweest tot het plegen van de moord.

De Verdediger wijst er verder op, dat geen bloed op het mes van den beklaagde, geen voetstappen, geen vingerafdrukken, niets is gevonden, dat enig bewijs levert. Weliswaar heeft de beklaagde de daad bekend, maar de strafwet eist, dat de bekentenis gestaafd moet worden door bewijzen. Dit — zo concludeert de Verdediger — is niet het geval en dus eis ik de vrijspraak van den beklaagde.

Repliek en Dupliek.

De Officier van Justitie repliceert hierop, waarbij hij zegt, dat het niet valt te ontkennen, dat dezen raadsman een moeilijke zaak toegewezen kreeg. De Verdediger schudt hierbij heftig van neen). Het ergste vindt de Officier van Justitie echter, dat de Verdediger ook de doodslag in twijfel trekt. Het mes van den beklaagde past precies in de steken die aan het slachtoffer werden toegebracht. Ook heeft de beklaagde aanwijzingen gegeven van het afgelegde traject om het slachtoffer naar het plaats van de moord te voeren. Weshalve de Officier van Justitie persisteert bij zijn gestelde eis.

De Verdediger zegt hierop het zijn plicht gevonden te hebben te wijzen op het ontbreken van bewijzen of sporen, waarna de Rechter bepaalt, dat de uitspraak in de zaak zal geschieden op Vrijdag 13 November aanstaande.

De voornaamste punten van het pleidooi acht de spreker: de betwisting van het plegen van de moord met voorbedachten rade en de bewering, dat de film „The Monster and the Girl" invloed heeft gehad op den beklaagde (de Verdediger schudt hierbij heftig van neen).

Wij Ontvingen:

De Heer Jossy Capriles van „El Chico" zond ons een flesje kostelijk Old Lavender Water. De geur van dit reukwater vervult de redactionele bureaux en doet het verblijven aldaar een vreugde zijn.

BUITENLAND.

DUITSE AANVAL OP ENGELAND.

Het communiqué van de Britse Ministeries van Binnenlandse Veiligheid en Luchtvaart zeide, dat Maandag vijandelijke vliegtuigen voordeel hebben getrokken van de lage wolken en het Engelse Kanaal zijn overgestoken. Andere vlogen in de richting van de monding van de Theems. Een vliegtuig drong door naar het binnenland. Van verschillende plaatsen meldde men enige ongevallen en schade.

Nergens was evenwel het aangerichte verlies van grote omvang. Het afweervuur vernietigde 2 vijandelijke bommenwerpers. Een andere werd door gevechtsvliegtuigen vernietigd (Londen, (AP) 26.10).

BRITSE VLIEGTUIGEN OVER AMIENS.

De Duitse radio zeide, dat volgens het DNB verschillende Britse vliegtuigen gisteren op geringe hoogte over Amiens vlogen en woonhuizen met machinegeweren beschoten (Londen, (AP) 27.10).

BRITSE BRANDBALLONNEN OVER ALGIERS?

Radio-Berlijn zeide, dat Britse brandballonnen met een middellijn van ongeveer 2 meter met oliehouders eraan vastgemaakt, over Algiers dreven en lichte schade veroorzaakten. De troepen werden gehaald om hen te vernietigen (Londen, (AP) 26.10).

HET VOLK VAN COVENTRY ZENDT BOODSCHAP AAN STALINGRAD.

De Britse radio zeide, dat Stalingrad een boodschap heeft gezonden naar het volk van Coventry (Engeland) waarin men zeide, dat Stalingrad zal voortgaan „den vijand te weerstaan". Bij het beantwoorden van de bemoedigende boodschap, welke werd gezonden aan de mensen van Stalingrad door de stad Coventry, die zelf een van de zwaarste Duitse aanvallen heeft moeten verduren tijdens de „Slag om Engeland", zeiden de Sovjets: „Wij hopen, dat onze zware strijd zal worden verlicht door de broederlijke hulp van het Britse volk, opdat wij onzen gemeenschappelijken vijand zullen verslaan en onschadelijk maken" (New York, (AP) 26.10).

DE TOESTAND VAN KONING CHRISTIAAN.

De radio van Kopenhagen maakte bekend, dat Koning Christiaan een „tamelijk onrustige nacht" doorbracht. Hieraan werd toegevoegd, dat de Koning „een grotere moeheid gevoelt en zwakker wordt" (Londen, (AP) 27.10).

BEKENDMAKING VAN HET CHINESE HOOFDCOMMANDO.

Het Chinese Hoofdcommando maakte bekend, dat de Chinezen een district ten Zuid-Oosten van Sarathi in de verre Noordwestelijke provincie Suiyun aanvielen en veroverden. Hevige verliezen werden aan de Japanners toegebracht bij het afslaan van twee tegenaanvallen. Het Hoofdcommando maakte ook bekend, dat op 17 October de gehele nacht een slag gevoerd werd bij Swatow in de provincie Kwangtung, waarin de Japanners hevige verliezen leden en de Japanse verbindingen vernield werden (Tsjungking, (AP) 26.10)

DE APOSTOLISCHE KERK EN DE OORLOG.

Sprekend in het „Church of the Air" program van het Columbia Broadcasting System zei Mgr. Thomas McDonnell, nationaal directeur van de Voortplanting van het Geloof: „De missionerende Kerk van Christus heeft na al de eeuwen van prediking van het Christendom voor de verheffing en de leiding der volken tot het bereiken van de vrede van het christelijk leven alles gedaan wat in haar macht ligt. Het mensdom en de wereld vinden nu geen rust in de boezem van vrede, die ze nu eigenlijk ononderbroken hadden moeten genieten als vrucht van de onvermoeide arbeid van de Kerk en haar triomfen over het heidendom, omdat ze niet naar de Kerk van God hebben willen luisteren. Bijgevolg hebben we nu een intellectuele oorlog, een morele oorlog, een physieke oorlog. Het vergeten van God en Zijn Wet heeft de woeste heerschappij van de sterkste arm weer doen opkomen en de wereld gedompeld in de toestand van ellende en vernedering, waar zij onder het heidendom onder gebukt ging.

„Oorlog, verwoesting, ellende, dood, inmenging van regeringszijde, beperkingen in het geldverkeer, censuur, het zijn alle zware belemmeringen voor de apostolische arbeid van de Kerk. Menselijke zwakheid zou misschien bekoord kunnen worden om voor de storm te zwichten. Maar de Kerk moet op haar post blijven — haar apostelen moeten er zijn als de hoop en de troost van hun volk in het midden van lijden en beproeving. De Kerk en haar missionarissen zijn nu nog meer nodig dan anders. Wanneer na dit droevig conflict het lot der volken zal worden beslist, zullen de Kerk en haar missionarissen er zijn om het volk te helpen".

NIEUWE CONGREGATIE IN BRAZILIË.

Een Oostenrijkse adellijke dame is hoofd van een nieuwe organisatie voor vrouwen, die onlangs gesticht werd door Dom Pedro Boesen, den Abt van het Benedictijnerklooster te Ja... in de Staat van Sao Paulo, Bra... De nieuwe congregatie, die genoe... wordt de „Reguliere Oblaten van ... H. Ursula" zal missiewerk doen ... de landbouwstreken, waaronder be... pen worden grote landgoederen ... kleine industrieplaatsen. Deze plaats... liggen dikwijls op zulk een grote a... stand van elkaar, dat Priesters ... slechts zeer moeilijk kunnen komen.

De Oblaten van de H. Ursula ga... in groepen naar een bepaalde ... wezen plaats en blijven daar ... maand. Zij verzorgen de geestelijke ... zelfs lichamelijke noden van de be... king. Zij onderwijzen de kinderen ... bereiden in het algemeen de ... voor van den Priester. Na afloop ... maand gearbeid te hebben op een ... afgelegen eenzame plaats keren ... Zusters naar het hoofdklooster ... om tijdens een kort verblijf aldaar ... lichamelijke en geestelijke krachten ... weder te versterken (Sao Paulo, Bra... zilie, N.C. W.C. News Service).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 27 Oc...

Telegram Afdeling: Hr. Bonzet, ... 353, Louise de Colignylaan 14.

Shipping & Supplies: Hr. De Ro... tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Lange... tel. 710, Willem de Zwijgerlaan 5, ...

Dok Afdeling: Hr. J. v.d. Veen, ... 431.

Sociëteit „Asiento": Bibliotheek: ... 1 November as. zal de nieuwe ca... logus voor Engelse boeken @ 30 c... in de club verkrijgbaar zijn.

Uitslag verkiezing C.S.M. bestuurs... lid: De uitslag van de gehouden ... kiezing van een C.S.M.-commissaris ... het Sociëteitsbestuur heeft het volgende ... de resultaat gehad: Totaal aantal ... gebrachte stemmen 256; waarvan ... dhr G. P. de Mik 126; dhr J. A. Ma... tens 66; dhr P. Bloem 48; blanco of ... geldig 4.

Dientengevolge is de Heer G. P. de Mik als vertegenwoordiger van ... C.S.M. in het Clubbestuur verkozen.

Wekelijkse Bridge avond: Is de ... bridge avond van de vorige week ... goed bevallen? Welnu, hedenavond ... herhaling. Een ieder is weikom. Aan... vang 20.15 uur. Komt op tijd, opdat ... teleurstelling van niet te kunnen me... doen uitgesloten is.

Bridge drive: Zaterdag 7 November ... zal er een bridge drive in de Club ... worden georganiseerd. Houdt u ... avond hier dus voor vrij. Nadere bij... zonderheden volgen spoedig.